

Sprawozdanie

Wprowadzenie:

Naszym celem w zadaniu było znalezienie oraz narysowanie odpowiednich wielomianów Interpolacyjnych stopnia n , na przedziale $[-1;1]$. Używaliśmy w nim dwóch różnych metod generowania węzłów interpolacji:

a) $x_i = -1 + 2 \frac{i}{n}$ dla $i = 1, \dots, n$

b) $x_i = \cos\left(\frac{2i+1}{2(n+1)}\pi\right)$ dla $i = 1, \dots, n$

Oraz generowaliśmy wartości dla dwóch różnych funkcji

a) $f(x) = \frac{1}{1+25x^2}$

b) $f(x) = \frac{1}{1+x^2}$

Mając do dyspozycji powyższe dane możemy wygenerować sobie „tabelkę” punktów (x_i, y_i) , które w programie przechowujemy jako wektory par.

W zadaniu posługuję się wzorem Interpolacyjnym Lagrange’a:

$$W_n(x) = \sum_i y_i \varphi_i(x)$$

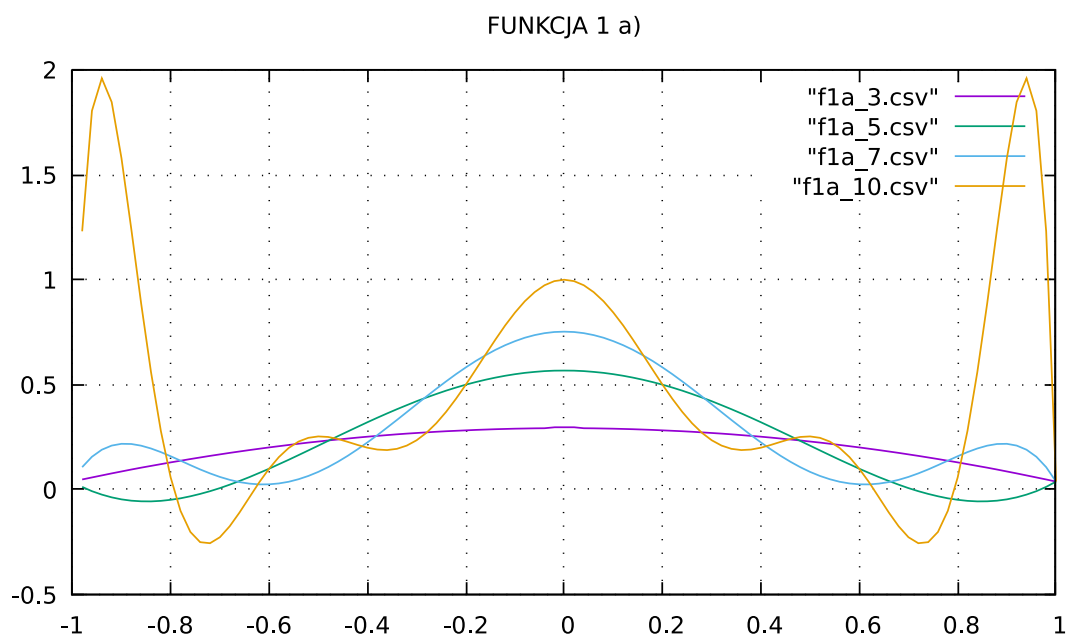
$$\text{gdzie } \varphi_i(x) = \frac{(x - x_0) * \dots * (x - x_{i-1}) * (x - x_{i+1}) \dots * (x - x_n)}{(x_i - x_0) * \dots * (x_i - x_{i-1}) * (x_i - x_{i+1}) \dots * (x_i - x_n)}$$

Wyniki:

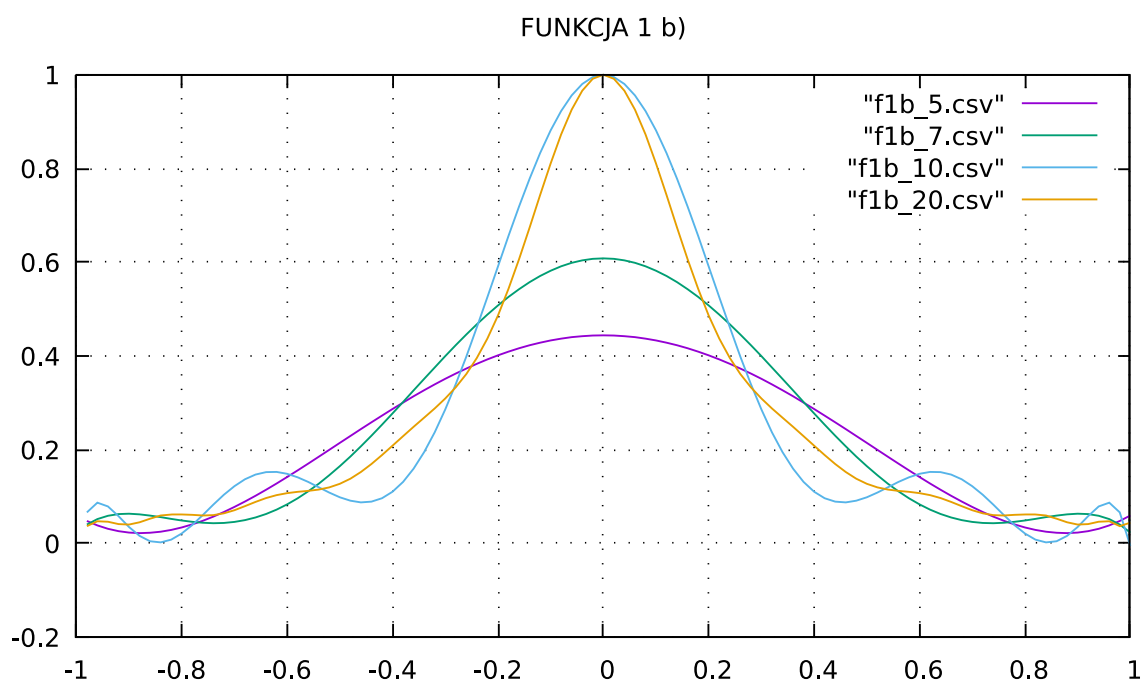
Poniżej umieszczone są wykresy dla odpowiednio wygenerowanych danych. Zostały one zrobione w programie GNUplot.

Na osiach y znajdują się wartości wielomianów $f(x)$, na osiach x mamy zadany w zadaniu przedział $[-1, 1]$.

Pierwszy wykres przedstawia funkcję pierwszą z jednorodnymi węzłami interpolacji, jak widzimy dość szybko bo dla $n = 7$, i $n = 10$ (szczególnie) możemy zaobserwować duże oscylacje Rungego spowodowane równoodległością węzłów.

Następny wykres sporządzony został dla tej samej funkcji jednak innego próbkowania, takie rozłożenie węzłów sprawia, że dla dużych n oscylacje Rungego są znacznie mniejsze a uzyskane wykresy dokładniejsze wraz ze wzrostem n . Jest to zasługa gęstszego próbkowania na krańcach przedziału metody punktu b).

Na poniższych dwóch wykresach, które przedstawiają funkcję $f(x) = \frac{1}{1+x^2}$ oscylacje wcale nie występują, możemy również zauważyć, że funkcja zachowuje się jednakowo dobrze w obu przypadkach generowania węzłów i nawet dla małych wartości n daje dobre przybliżenia funkcji.

